

Димитър Бояджиев

Забрава

На г-ца М. А-ва

В забрава и нега почивам
на бялата огнена гръд
и жадно, и с страст се опивам
на устни ти сладки с дъхът.

Аз слушам сърце ти как стене,
изпълнено с луди мечти,
как трепетно думи смутени,
замаяна, шепнеш ми ти –

и сещам, че чезне полека
у мен и разум, и свят...
Но жаден съм тъй, че довека
бих пил тая пагубна страст!

О, дай ми ръчиците мали,
с усмивка ме ти погледни,
па поврага тъмни печали,
минали и бъдни злини!

Дни бъдни? – О, болката люта
не искам на техний хомот! –
С едничка подобна минута
нек стопим безсмислен живот!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6291>]